

κατοχύρωσης και στήριξης των ασθενέστερων και μικρών χωρών.

Δεύτερος στόχος είναι να αποφασίσει η Διακυβερνητική κανόνες και όρους ευελιξίας, έτσι ώστε να μπορούν να προχωρούν μόνες τους οι χώρες που θα το επιθυμούσαν, θα το ήθελαν και θα το μπορούσαν.

Και τρίτος στόχος είναι να εξασφαλιστεί η δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αποτελεσματική δράση στον εξωτερικό τομέα, με την ενίσχυση προϋποθέσεων κοινής εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με όσα είπε ο κύριος Πρωθυπουργός είναι φανερό, ότι οι τρεις αυτοί άξονες και όσα επιμέρους προβλήματα ακτινώνονται πάνω σε αυτούς, έχουν καταρχήν διαδικαστικό, θεσμικό χαρακτήρα. Προέχει δηλαδή το ενδιαφέρον για τις λειτουργικές ρυθμίσεις, για τις διαδικαστικές προϋποθέσεις. Δεν υπάρχει ενασχόληση για τις αναγκαίες πολιτικές, που θα πρέπει να εφαρμοστούν μέσα από αυτές τις διαδικαστικές, θεσμικές ρυθμίσεις.

Δεν υπάρχει κανένας προβληματισμός για την ανάγκη αναθεώρησης αυτών των πολιτικών, που κυριαρχούν και διεκπεραιώνονται από τις σημερινές ή από τις υπό εξέλιξη θεσμικές ρυθμίσεις.

Δεν είναι τυχαίο, κύριοι συνάδελφοι, που ακόμα και το θέμα της απασχόλησης, κεντρικό πρόβλημα λαών και κυβερνήσεων, κοινωνιών και οικονομιών σε όλη την Ευρώπη, δεν αντιμετωπίζεται κατ' αρχήν από τη Διακυβερνητική Διάσκεψη. Ακόμη και μέσα σ' αυτά τα διαδικαστικά πλαίσια η Ελληνική Κυβέρνηση, απ' ό,τι φάνηκε και με όσα ο κύριος Πρωθυπουργός εξέθεσε, ακολουθεί παρακολουθηματική στάση, στάση αναμονής, χωρίς σχεδιασμένες επιθετικές πολιτικές και διπλωματικές πρωτοβουλίες.

Αν εξαιρέσει κανείς το θέμα της προστασίας των συνόρων, σε όλα τα άλλα θέματα η ελληνική στάση έχει αμυντικό χαρακτήρα. Προσέρχεται για να επιβεβαιώσει και να επικυρώ-

σει. Την ίδια ώρα άλλες χώρες μικρές, με τα ίδια και μεγαλύτερα από εμάς προβλήματα, προτείνουν εντυπωσιακά πράγματα, όπως π.χ. είναι το Βέλγιο, η Αυστρία και η Ιταλία για τη λεγόμενη Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία, με στόχο τη διασυνωριακή και περιφερειακή συνεργασία, μεταξύ δεκαεσσάρων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, μέσα στις οποίες οι περισσότερες της Βαλκανικής και της πρώην Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Αυστρία και η Ιταλία. Η Ελλάδα απουσιάζει. Από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φλωρεντίας ξεκίνησε η πρωτοβουλία και συζητήθηκε αρχές Δεκεμβρίου του σχετική έκθεση, που έκαναν οι υπηρεσίες του γραφείου του Επιτρόπου Χανς Βαν Ντε Μπρουκ. Σε όλη αυτήν τη διαδικασία η Ελλάδα ήταν απύσχα για ένα θέμα που αφορά συνεργασία δύο χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δεκατέσσερις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, μεταξύ των οποίων και όλες οι Βαλκανικές. Μόνο τροπολογίες στην τελευταία συζήτηση της προηγούμενης εβδομάδας κατέθεσε ο Έλληνας Επίτροπος, με αίτημα να μην αποκλειστούμε εμείς από την προοπτική αυτής της συνεργασίας.

Μη μιλάτε, λοιπόν, κύριοι της Κυβερνήσεως, για ισότιμη θέση και πρωταγωνιστικό ρόλο της Ελλάδας στην Ευρώπη και τα Βαλκάνια. Σας εκθέτει η πραγματικότητα της πολιτικής σας. Και αυτή η αντίφαση ανάμεσα σε όσα λέτε και στην πολιτική σας, προκαλεί αισθήματα απογοήτευσης, απόγνωσης, αλλά και οργής.

Καταθέτω στα Πρακτικά σχετικό δημοσίευμα, που υπήρξε στις εφημερίδες "ΝΕΑ" και "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" στις 5 Δεκεμβρίου, που έχει ως τίτλο "Δίπλα μας, χωρίς εμάς", και όπου περιγράφεται μια εικόνα αποκαρδιωτική για την πραγματικότητα της ελληνικής παρουσίας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος καταθέτει στα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, που έχει ως εξής:

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΝΟΧΛΙΜΕΝΗ Η ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΣΕ ΒΑΛΚΑΝΙΑ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Δίπλα μας, χωρίς εμάς!

Προσπάθειες απομόνωσης της Ελλάδας από έναν διαμορφούμενο οργανισμό στα Βαλκάνια είναι σε εξέλιξη, με πρωτοβουλία της Ιταλίας και της Αυστρίας. Το γεγονός φαίνεται ότι προβληματίζει την κυβέρνηση, η οποία αναμένεται να θέσει το θέμα στη Σύνοδο Κορυφής στο Δουβλίνο.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ:
Γιώργος Κουβαράς

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

ΛΕΓΕΤΑΙ Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία, αποτελεί συνέχεια της Δι-γώνισης Quadripartite του 1989, σήμερα έχουν 14 χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (οι περισσότερες της Βαλκανικής) και από την Ευρωπαϊκή Ένωση η Αυστρία, η Ιταλία και με καθυστέρηση, λόγω του γερμανικού κρατίδιου της Βαυαρίας. Μεταξύ των στόχων, η ανάπτυξη της περιφερειακής και διασυνοριακής συνεργα-

σίας και η οικονομική υποστήριξη μέσω των υφιστάμενων κοινοτικών προγραμμάτων PHARE, TAXIS και INTERREG, η προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, η εγγύηση των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων κ.α.

Αν και η Ελλάδα δεν διαφωνεί με τη λογική θεσμοθέτησης τέτοιων πρωτοβουλιών, πρωτοβουλικά προκαλεί το γεγονός ότι απεργήθη αίτηση ένταξης της τον Αύγουστο, ακόμη και να της δοθεί καθυστέρηση παρατηρητή, παρά το γεγονός ότι έχει συμπεριφερθεί στην περιοχή.

Το όλο θέμα προκλήθηκε ως συνέχεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Φλωρε-

ντίας, που, ύστερα από παρέμβαση της τότε ιταλικής προεδρίας, επήλθε εκκλήση (μέσω του ανακρινωθέντος) στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρουσιάσει μία ολοκληρωμένη έκθεση για τη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία (CEI). Η έκθεση αυτή πραγματοποιήθηκε από τις υπηρεσίες του Ολλανδού επιτρόπου Χανς Βαν ντε Μπρουκ και συζητήθηκε χθες στην τακτική συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο Έλληνας επίτροπος Χρ. Παπουτσης, ο οποίος συνεργάστηκε γι' αυτό το θέμα με τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη, υπέβαλε σειρά τροπολογιών. Και δύο από αυτές που υποβλήθηκαν αφήνουν ανοιχτή την προοπτική της συνεργασίας σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, χωρίς να κατονομάζεται, φωτογραφίζεται η Ελλάδα.

Ο Χρ. Παπουτσης έθιξε στη συζήτηση το ερώτημα γιατί δεν ελήφθη να συμμετάσχει

και η Ελλάδα και ανέπτυξε τους κινδύνους να απορροσαντολιστούν οι πρωτοβουλίες της Ένωσης με την απουσία ενός κράτους-μέλους όπως με αυτές τις χώρες. Ας σημειωθεί ότι και ο ίδιος ο πρόεδρος Ζακ Σαντέρ θεώρησε λογικό να συμμετέχει η Ελλάδα, αφού στις χρηματοδοτήσεις μέσω του κοινοτικού προϋπολογισμού συμμετέχουν όλα τα κράτη-μέλη της Ένωσης.

Στην Κεντροευρωπαϊκή Πρωτοβουλία συμμετέχουν οι Αλβανία, FYROM (ΠΓΔΜ), Βοσνία - Ερζεγοβίνη, Βουλγαρία, Κροατία, Ουγγαρία, Μολδαβία, Τσεχία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Ουκρανία, Σερβία και από την Ε.Ε. η Αυστρία που ασκεί χρέη προεδρίας, η Ιταλία και ως παρατηρητής το γερμανικό κρατίδιο της Βαυαρίας. Αποτελεί συνέχεια της Quadripartite (Αυστρία, Ιταλία, Ουγγαρία και Ομοσπονδιακή Γαλλία-Ολλανδία, πριν από τη διάλυση της) του Νοεμβρίου του '89.